

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău (jud. Sv. Vișeu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros)

ÎNCHEIERE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Inspectoratului General al Poliției – Alexandru Țentiu împotriva deciziei din 21 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Gurulea Mariana împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la contestarea refuzului, stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației lunare pentru îngrijirea copilului minor,

c o n s t a ț ă :

La data de 04 mai 2015, Gurulea Mariana a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM cu privire la contestarea refuzului înregistrat cu nr. 34/2-G-69/2015 din 06 aprilie 2015, stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației lunare pentru îngrijirea până la vârsta de 3 ani a copilului minor Gurulea Victor, născut la 24.02.2015, precum și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3500 lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că în căsătoria încheiată cu Gurulea Sergiu, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie nr. 380 din 11 septembrie 2010, care activează în cadrul organelor afacerilor interne, fiind angajat al Direcției de Poliție a mun. Chișinău a IGP al Ministerului Afacerilor Interne, în calitate de inspector de serviciu al serviciului de gardă al Izolatorului detenție provizorie al Direcției de Poliție mun. Chișinău al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM, la 24 februarie 2015 s-a născut fiul Gurulea Victor, fapt confirmat prin certificatul de naștere nr. 310 din 26 februarie 2015.

Având în vedere faptul că reclamanta nu a fost angajată în câmpul muncii, de către IGP, angajatorul soțului Gurulea Sergiu, i-a fost achitată indemnizația pentru concediul de maternitate ce include concediul prenatal cu o durată de 70 zile calendaristice și concediul postnatal cu o durată de 56 zile calendaristice.

Menționează că se află la întreținerea soțului și că în prezent, crește și educă copilul minor Gurulea Victor.

Susține reclamanta că la 27 martie 2015 s-a adresat cu cerere către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM privind stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației lunare pentru îngrijirea copilului Gurulea Victor, a. n. 24.02.2015, până la vârsta de trei ani, la locul de muncă al soțului, Gurulea Sergiu.

Relatează că prin răspunsul din 06 aprilie 2015, nr.34/2-G-69/15, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM a refuzat în stabilirea,

calcularea și achitarea indemnizației lunare pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, refuz pe care reclamanta îl consideră ilegal.

Prin hotărârea din 25 septembrie 2015 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, acțiunea înaintată de către Gurulea Mariana a fost admisă: a fost recunoscut răspunsul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM nr. 34/2-G-69/15 din 06 aprilie 2015 ca fiind ilegal; a fost obligat Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM să stabilească, calculeze și să achite în beneficiul Marianei Gurulea indemnizația lunară pentru creșterea copilului minor Gurulea Victor, născut la 24.02.2015, până la atingerea vârstei de 3 ani; s-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM în beneficiul Marianei Gurulea cheltuieli de asistență juridică în sumă de 2000 lei.

Prin decizia din 21 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM și a fost menținută hotărârea din 25 septembrie 2015 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău.

La data de 03 martie 2016, reprezentantul Inspectoratului General al Poliției – Alexandru Țentiu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele inferioare nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au o importanță pentru soluționarea pricinii și au fost interpretate eronat normele dreptului material.

De asemenea consideră recurentul că argumentele și probele invocate de către reprezentantul său nu au fost apreciate corect.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 21 ianuarie 2016. Conform materialelor pricinii cauza civilă a fost transmisă în cancelaria instanței la data de 03.02.2016, însă careva date despre recepționarea deciziei instanței de apel lipsesc. Recursul declarat la data de 03 martie 2016 este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de reprezentantul Inspectoratului General al Poliției – Alexandru Țentiu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de reprezentantul Inspectoratului General al Poliției – Alexandru Țentiu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de reprezentantul Inspectoratului General al Poliției – Alexandru Țentiu ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de reprezentantul Inspectoratului General al Poliției – Alexandru Țentiu împotriva deciziei din 21 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală